

[Fiskeriministerørn]

skeindustri får lige konkurrencevilkår med norsk og islandsk fiskeindustri. Og det arbejder vi allerede med. Når vi her i december måned skal tale om toldfri kontingenter i EF, altså import af fisk uden told, så kæmper vi for at få så stort et toldfrit kontingent, at dansk fiskeri kan få de råvarer, de har behov for til forarbejdning og til videreeksport. Det er således faktisk fuldstændig i overensstemmelse med det, vi arbejder efter i dag, og det, som regeringen står for.

Til sidst må jeg sige til hr. Bjørn Westh, at det er muligt, at hr. Bjørn Westh har den opfattelse, at der ikke nås resultater, og at der ikke sker noget til gavn for dansk fiskeri, men det må jeg så have lov til at være uenig med hr. Bjørn Westh i. Jeg ved bare, at der er mange, ikke kun i Fiskeriministeriet, men også i erhvervet selv og i dets organisationer, som time for time arbejder for at skabe bedre vilkår for dansk fiskeri.

Hvad angår det sidste vedrørende seismiske undersøgelser, må jeg igen understrege, at det i øjeblikket altså er Energistyrelsen, der vurderer, hvornår og hvem der skal med ud på de forskellige fartøjer.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Fiskeriministerørn sagde heroppefra, at vi jo gik imod alle disse kvoter, hvilket er helt korrekt. Men fiskeriministerørn glemte at sige, at vi faktisk har støttet ham i hans bestræbelser på at klare det problem, der er med maskestørrelserne, og vi har støttet hans bestræbelser på at få løst problemet med hvillingen, som er en lille rovfisk, ministerørn har forklaret mig meget om.

Men vi går stadig imod – og det har vi altid gjort, så det er ikke noget nyt – at man laver disse restriktive kvoter, vi går imod alle disse støtteordninger, og vi går principielt imod alle former for restriktioner.

Det glæder mig, at ministerørn står her og siger, at han time for time vil arbejde for fiskerierhvervet – det er egentlig også det, han er minister for – men jeg må tilføje, at det nu ikke blot er time for time, men minut for minut, at ministerørn er nødt til at arbejde, for der er jo ikke mere end nogle ganske få dage til, at ministerørn skal ned og forhandle kvoter endnu en gang i EF. Jeg mener, det er den 28. i denne måned.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 17 af Svend Aage Jensen (CD), Marianne Jelved (RV) og Lysholm Chrisensen (KRF) (se foran) vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 9 (FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 14 af Bjørn Westh (S) og Birthe Hansen (SF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 15 af Niels Højland (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg konstaterer, at udenrigsministerørn, der skal kommentere det fremsatte beslutningsforslag under næste punkt på dagsordenen, ikke er kommet til stede i salen, og jeg skal derfor her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 15.00.

Mødet udsat kl. 14.56

Mødet genoptaget kl. 15.00

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal kraftigt henstille, at ministre, der har sager til behandling på Folketingets dagsorden, er til stede, når forslagene behandles. Alt andet er uacceptabelt for Folketingets arbejde.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om rimelige arbejdsbetingelser for Folketingets Markedsudvalg med hensyn til fremsendelse af udvalgsbilag.

Af Annette Just (FP) m.fl.
(Fremsat 24/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal beklage, at jeg har spildt Folketingets tid med det, jeg ikke har sagt.

Jeg tror, at alle her i salen vil være enige med mig i, at det ikke alene er ønskværdigt, men også formålstjenligt, om regeringsbilag, der skal behandles af Folketingets Markedsudvalg, bliver sendt til udvalgets medlemmer så betids, at de på dansk sammen med mødets endelige dagsorden kan være medlemmerne i hænde senest 36 timer før det udvalgsmøde, på hvilket de pågældende regeringsbilag skal behandles, for vi ønsker alle sammen at give Markedsudvalget de bedst mulige arbejdsvilkår.

Hvis det stod i regeringens magt at sikre, at sådan en procedure kunne overholdes, så kunne jeg uden tøven give tilsagn herom her og nu, men sagen er den, at det ikke er den danske regering alene, der bestemmer EF's procedurer. Der er 11 andre medlemslande, og der er Kommissionen, som der også skal tages hensyn til. Det er nu engang en af konsekvenserne af at deltage i et både forpligtende og dynamisk internationalt samarbejde.

Det betyder, at så sent som onsdag eller torsdag ugen før, der skal være et rådsmøde – og det vil altså sige umiddelbart før, vi her i Danmark afholder møde i Markedsudvalget, det er traditionelt fredag – kan sager blive taget af eller sat på et rådsmødes dagsorden ved formandskabets foranstaltning. Hvis vi f.eks. ser på hele udviklingen i Øst- og Centraleuropa, så viser det jo, at vi ikke nødvendigvis har nogen interesse i at forhindre EF i at behandle sager, der er brændende aktuelle.

Hvis der i Bruxelles er en presset forhandlingssituation på grund af f.eks. hyppige møder på skiftevis politisk niveau og embedsmandsniveau, sådan som vi oplever det for øjeblikket med regeringskonferencen om den politiske union, må vi desværre erkende, at oversættelser fra fransk til de andre sprog til tider har svært ved at følge med, og det er da et problem, regeringen fuldt ud er opmærksom på, og som Danmark konsekvent tager op både med formandskabet og rådssekretariatet, inden der opstår tænkelige oversættelsesproblemer. Jeg kan konstatere, at vi som regel får løst problemet, inden det bliver akut.

Derfor kan jeg konkludere, at regeringen er fuldt enig i sigtet med dette forslag, men at det altså ikke står i regeringens magt at kunne give garantier vedrørende forslag af denne art. Men jeg kan da give tilsagn om, at regeringen fortsat vil sætte alt ind på at sikre Markedsudvalget de bedst mulige arbejdsvilkår og imødekomme de intentioner, der er i forslaget, som regeringen ikke alene forstår, men også deler.

Risgaard Knudsen (S):

Den påtale, som formanden gav udenrigsministeren – og påtalen havde vel også adresse til andre regeringsmedlemmer – synes jeg var fuldt berettiget, og det er en påtale, som også har krav på opbakning fra hele Tinget. Det vil jeg gerne understrege – også af hensyn til den høje formand.

Lad mig så dernæst sige, at det, at vi skulle have denne afbrydelse, vel også kan tages som udtryk for, at vi ofte i Markedsudvalget kommer ud for ikke at få bilagene til den tid, som vi kunne ønske os. Det er, som om der er alt for mange tilfældigheder, der præger regeringens daglige arbejde. Man kan heller ikke helt se bort fra, at det kan skyldes mangel på en fast ledelse i regeringen, men lad det nu ligge i denne omgang. Det er vel ikke så meget det, vi skal være optaget af under selve forslagets behandling, det kan måske komme senere.

Jeg vil gerne meget stærkt give udtryk for, at jeg har en vis forståelse for det foreliggende forslag, og jeg må altså også føje til, at der efter min opfattelse er tale om et forslag, der har krav på en virkelig seriøs udvalgsbehandling. Med udenrigsministerens bemærkninger i tankerne håber jeg også, at vi kan få en meget seriøs udvalgsbehandling – den skal vi vel have i Markedsudvalget – og gennem en sådan seriøs udvalgsbehandling forventer jeg også, at vi kan få vendt op og ned på et og andet med det klare sigte, at der kan komme en mere forsvarlig form over ministrenes behandling af Markedsudvalget. Det er i hvert fald hårdt tiltrængt.

Lad mig i kølvandet på disse forstående bemærkninger dernæst tilkendegive, at der er en bemærkning i forslaget, som jeg står noget uforstående over for, og det er dér, hvor man omtaler de 36 timer. Uanset regeringens farve tror jeg, at Folketinget må have blik for, at der kan forekomme situationer, som skal drøftes i

[Risgaard Knudsen]

Markedsudvalget, hvor også Markedsudvalget selv må være interesseret i at modtage bilag i et hurtigere tempo, end der her gives udtryk for med de 36 timer, men jeg erkender, at det er en detalje. Jeg håber imidlertid, at det er en detalje, som der også må blive plads til i den seriøse udvalgsbehandling i Markedsudvalget, som jeg forventer.

Med disse bemærkninger skal jeg understrege, at jeg som sagt ikke er uden forståelse for det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

For at klare eventuelle misforståelser vil jeg gerne svare hr. Risgaard Knudsen med det samme og sige, at når vi taler om de 36 timer, er det såmænd med ganske velberåd hu, for det svarer til onsdag aften, og vi ved, at regeringens markedsudvalg er trådt sammen om onsdagen. Det er i hvert fald det, som vi ustandselig får at vide, så det går vi ud fra er rigtigt, og derfor må onsdag aften være det rette tidspunkt. Vi har aldrig nogen sinde sagt, at hvis der kommer noget op lige i sidste øjeblik, kan vi ikke tage det, men de store bilag må vi have en fair chance for at få.

Grove (KF):

Må jeg først sige til fru Annette Just, at regeringens markedsudvalg mødes om torsdagen, men jeg ved også fra min tid som minister, at selv efter regeringens markedsudvalgsmøde kunne der komme nye dokumenter.

Jeg har stor forståelse for, at man ønsker at få dokumenterne så hurtigt som muligt, og jeg ønsker det selv, men jeg må i hvert fald sige – og det kan så også være lidt af et svar til hr. Risgaard Knudsen – at siden Socialdemokratiet forlod regeringspositionen, har det hjulpet ganske betydeligt i Markedsudvalget. Vi får dokumenterne betydelig før, vi får betydelig flere, vi får sagerne betydelig bedre belyst, og det synes jeg egentlig hr. Risgaard Knudsen skulle rose regeringen for, for det er der virkelig blevet rettet ganske betydeligt op på.

Jeg har også forståelse for de problemer, som regeringen her ved udenrigsministeren peger på, nemlig at der kan være hastetilfælde, fordi der sker ting i et dynamisk EF, og det er ikke blevet mindre, dels efter vi har fået det indre marked, hvor alting går stærkt, dels med

den omvæltning, der sker i Østeuropa, og med unionsforhandlingerne, hvor hvert land meget hurtigt sender sine ting frem, så der kommer kolossalt mange dokumenter – også i sidste øjeblik.

Jeg synes, det er glimrende, at udenrigsministeren har sagt »så hurtigt som muligt«, men at fastsætte en timeregulering er helt utroligt. Nu forstår jeg også, at fru Annette Just ikke mente det, fordi det var på grund af en fejlunderretning om, hvornår regeringen holdt markedsudvalgsmøde.

Hvis man skulle gøre det helt kontant, var der vel kun én ting at gøre: holde møde i Markedsudvalget om lørdagen eller søndagen, men det vil jeg meget fraråde; jeg bor i Jylland, og jeg ville blive meget ked af det.

Charlotte Antonsen (V):

Det er interessant, at Fremskridtspartiet med dette forslag vil indføre en dansk 36-timers-regel for Markedsudvalget, der skal have tilsendt papirer vedrørende en sag på dansk senest 36 timer, før sagen behandles på et markedsudvalgsmøde.

Heldigvis får Markedsudvalget langt de fleste papirer i god tid, og det vil sige længe før de 36 timer, og også på dansk, men i disse unionsforhandlingstider ved vel især markedsudvalgsmedlemmer, som bl.a. er forslagsstillerne til dette forslag, at det i praksis ikke kan lade sig gøre i alle tilfælde at få papirerne på dansk 36 timer før, hvis man ønsker aktualitet.

Det er så spørgsmålet, om man ønsker indført en strikt regel, eller om man ønsker fortsat at få så mange af de aktuelle papirer som muligt, og da Venstre ønsker det sidste, selv om de så af og til kommer lige lovlig sent, kan vi ikke støtte forslaget.

Til hr. Risgaard Knudsen må jeg sige, at hr. Risgaard Knudsens kritiske røst undrer mig lidt, for jeg har været med hr. Risgaard Knudsens partifælle, som i øvrigt er formand for Markedsudvalget i Danmark, på rejser i det store Europa og har observeret, hvordan hr. Ivar Nørgaard, som der er tale om, altid omtaler funktionen af det danske Markedsudvalg i mange rosende vendinger. Faktisk roser hr. Ivar Nørgaard vores system til skyerne, og sandheden er også, at i forhold til de andre parlamenter er vi i det danske Markedsudvalg fantastisk velforsynet både med direktivforslag

[Charlotte Antonsen]

og med alle mulige papirer, der bliver lagt frem i forhandlingerne, så jeg forstår egentlig ikke helt hr. Risgaard Knudsens meget kritiske røst i denne sag.

Gade (SF):

Fremskridtspartiets forslag tager fat i et hjørne af en større problemstilling om, hvordan vi håndterer hele EF-beslutningsprocessen i Danmark. Jeg vil godt sige på SF's vegne, at vi mener, at når vi nu får lidt mere tid efter jul, må vi i Markedsudvalget kigge det noget grundigere igennem generelt og diskutere noget af det, vi også tidligere har været inde på om inddragelse af fagudvalg osv. for at få vurderet, om vi gør det godt nok, og mit udgangspunkt er, at vi ikke gør det godt nok. Det er ikke det samme, som at vi ikke gør det bedre, end de fleste andre lande gør.

Om det hjørne, forslaget omhandler, vil jeg sige, at dér er det ikke urimeligt at stille krav om, at papirer, faktuelle notater osv. kommer i god tid, og det kan også være, at der skal skrives en frist ind her. Man er bare nødt til at skelne mellem forskellige typer papirer. Det er klart, at når vi arbejder med forslag, hvor notaterne er faktuelle og det handler om, hvad indholdet er i et bestemt direktiv, skal det ikke afvente ministermødet om torsdagen. Det kan altså fremsættes i god tid, og den slags procedurer kan indarbejdes. Det er også klart, at med den store butik, vi drøfter i Markedsudvalget, med mange forskellige typer beslutningsgange, vil der også være papirer, som vi må acceptere kan komme i sidste øjeblik. Vi arbejder i en konstruktion, hvor vi kan risikere, at papirerne ikke er der, og det er ikke acceptabelt.

Nogle af problemerne ligger i EF, og jeg synes også, at vi skal drøfte tidsfristen for EF-beslutningsprocessen i ordinære tilfælde, for vi har et demokratisk problem. Det er ikke bare et praktisk problem for os, der sidder i Markedsudvalget, det er et demokratisk problem for beslutningsprocessen både i Danmark og i virkeligheden også i hele EF, men vi vil godt bruge dette forslag som en anledning til at indskærpe nogle regler, som jeg, når det kommer til stykket, tror at vi er enige om. Vi skal foretage de rigtige afgrænsninger af papirgangen, men måske var det vigtigere at få det hele ind i en samlet drøftelse om, hvordan Markedsud-

valget kan arbejde, og jeg vil altså opfordre til, at vi straks efter den travlhedsperiode, vi har indtil jul, går ind i sådan en grundig drøftelse, som vi havde for nogle år siden.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg forstår de hensyn, der ligger bag Fremskridtspartiets forslag, dem vil jeg da også godt kvittere for, men jeg vil så føje til, at i almindelighed får vi papirerne i ordentlig tid, og jeg vil også gerne have lov til at sige til ministeren, at jeg finder, at Udenrigsministeriet i almindelighed giver Markedsudvalget en god betjening i overensstemmelse med de regler, der nu er fastsat.

Jeg synes til gengæld, at Fremskridtspartiets forslag om en sådan 36-timers-regel er for firkantet og for uhåndterlig i praksis, ikke i de fleste tilfælde, men måske netop i dem, der er interessante.

Jeg deler i øvrigt det synspunkt, som hr. Gade har givet til kende her, at når regeringskonferencerne er forbi og vi derved kommer ind i en mere normal situation med en mere normal papirgang, har Markedsudvalget grund til at genoverveje procedurerne. Det vil især blive nødvendigt, når unionstraktaterne er vedtaget og vi derfor skal til at indrette os efter nye traktater. I så fald bliver der et helt påtrængende behov for, at Markedsudvalget gennemtænker på ny, hvorledes procedurerne for fremtiden skal være, men jeg mener også, at vi kan lære af det, der sker i øjeblikket med regeringskonferencerne.

Markedsudvalget har en ulykkelig trang til selv at tro, at jo mere papir man får, jo mere demokratisk er arbejdsgangen. Den opfattelse deler jeg aldeles ikke. Det er en pseudobeskyttelse for Markedsudvalget at modtage så meget papir, som det gør i øjeblikket. Der findes en ganske enkel regel om det at modtage meget papir, og den siger, at jo mere papir man får, jo mere får man ikke læst, og det er ikke nogen beskyttelse af en virkelig demokratisk behandling af de forslag, som møder Danmark i EF, at man bare sviner Markedsudvalget til med så meget papir som muligt. Udvalget har selv bedt om det, men jeg mener, Markedsudvalget på mange måder har gjort sig selv en bjørnetjeneste ved det. Det fortjener også at indgå i de videre overvejelser, når regeringskonferencerne er forbi.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for den meget positive modtagelse, som jeg følte at ministeren startede med, og som resten af ordførerne i øvrigt fulgte op.

Der er blevet sat spørgsmålstegn ved, hvorfor har jeg skrevet 36 timer, og jeg har prøvet at forklare, at det simpelt hen er, fordi det bliver onsdag aften. Jeg tror ikke, der er nogen af os – måske med en enkelt undtagelse – der vil checke, om det præcis er kl. 10 onsdag aften, at papirerne ligger der, men det er en selvfølge, at de er der torsdag morgen, således at vi har mulighed for at kontakte de eventuelle interesseorganisationer el. lign., som papirerne drejer sig om.

Jeg vil også give hr. Gade fuldstændig ret i, at det selvfølgelig er de faktuelle notater, der er tale om, når vi taler om direktiver, der skal gives mandat til el. lign. Men det er fuldstændig urimeligt, hvis vi ikke kan få bilagene i så god tid, at vi har en fair chance for at kontakte nogle, som ved mere end det enkelte markedsudvalgsmedlem.

Med hensyn til unionsforhandlingerne vil alle i Markedsudvalget i hvert fald være bekendt med, at jeg ikke på noget tidspunkt har gjort vrøvl over, at vi har fået papirerne på et givet tidspunkt, og jeg har tilmed også sagt i Markedsudvalget – jeg tror godt, jeg kan røbe det her – at jeg faktisk beundrede Udenrigsministeriet for den hurtige måde, papirerne kom frem på.

Med hensyn til de faktuelle notater har det hjulpet et stykke tid, hver gang vi har haft det diskuteret, men så begynder det at gå lidt langsommere. Det er ikke noget, der kun er sket en gang hver anden måned, det sker næsten ved hvert eneste møde. Det er først, når virkelig mange faktuelle notater er kommet i sidste øjeblik, at vi har gjort vrøvl og ligefrem nægtet at give et mandat til ministeren, som skulle ned at forhandle på Danmarks vegne. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt at have den situation.

Jeg har forstået på udenrigsministeren, at han i hvert fald vil gøre sit til, at det ikke vil gentage sig, og jeg har lige konstateret, at så vidt jeg kan se, mangler der i hvert fald ikke bilag til nogen af de mandater, vi skal give i morgen, så man kan vist ikke sige andet, end at på nuværende tidspunkt har forslaget hjulpet.

Så vil jeg glæde mig over, at alle partier, så vidt jeg kunne høre, ligefrem vil arbejde positivt for, at vi om ikke i dette år så i hvert fald i denne folketingssamling får taget en fornuftig beslutning om, hvordan og hvornår vi får de bilag, der med al rimelighed skal til.

Der er ikke i dette beslutningsforslag et eneste ord om, at et punkt ikke kan tages af dagsordenen, og det er med fuldt overlæg, at vi ikke er gået ned i så små detaljer, for det skal selvfølgelig dreje sig om de faktuelle notater, som henviser til de direktiver, som vi skal give mandat til. Det er faktisk blot et spørgsmål om lidt sund fornuft og ikke om utidig indblanding, som man måske kunne frygte der var nogle der syntes. Vi har sagt det mange gange i Markedsudvalget, men nu synes jeg, at det var gået for langt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne over for fru Annette Just gentage den grundlæggende velvilje, jeg har over for den tanke, der ligger bag forslaget, og forsikre, at vi gør, hvad vi kan for at være så hurtige som muligt, og i den forbindelse er jeg meget glad for de mange anerkendende bemærkninger om det arbejde, der gøres for at få materialet frem så hurtigt som muligt. Det mener jeg er en rimelig påskønnelse af det arbejde, der foregår i Udenrigsministeriet, men sandelig også i den lange række af ministerier, som også leverer materiale til Markedsudvalget, og for hvem Udenrigsministeriet alene fungerer som postkontor.

Jeg hørte faktisk kun en enkelt sur bemærkning. Det var fra hr. Risgaard Knudsen, der mente, der var for mange tilfældigheder, men da hr. Risgaard Knudsen ikke kunne komme med nogle eksempler, tog jeg det som et udtryk for, at hr. Risgaard Knudsen nu engang har påtaget sig den Jeronimusrolle, vi også så her; han skal være sur på regeringen og dens apparat.

Når vi ikke kan have de faste regler, der lægges op til i forslaget, har det noget at gøre med det, som hr. Gade og også hr. Niels Helveg Petersen var inde på, nemlig hele den arbejdsform, vi har valgt i Danmark, og som i forhold til, hvad man ser i andre lande, er en særlig arbejdsform ved behandling af EF-sager.

Jeg vil gerne sige, ligesom fru Charlotte Antonsen var inde på, at jeg synes, det er en god

[Udenrigsministeren]

arbejdsform, for vi tager en hel del af diskussionen i det danske parlament forud for diskussioner og beslutninger i EF, og det er medvirkende til, at vi står øverst på hitlisten over, hvem der foretager de nødvendige gennemførelser, når man har truffet beslutninger. Man misunder os andre steder, at vi har haft en stor del af diskussionen på forhånd, og flere steder forsøger man at kopiere det, men det er bestemt mit indtryk, at med vores system med et Markedsudvalg og med de meget tætte konsultationer, der har udviklet sig dér mellem regering og Folketing, står vi egentlig ganske stærkt, når det drejer sig om at virkeliggøre, hvad der besluttes i EF.

Det giver selvfølgelig på den anden side også nogle problemer, først og fremmest om papirgangene, og fru Charlotte Antonsen har fuldstændig ret i, at Markedsudvalget er uhyre velforsynet med papirer. Der er mig bekendt intet andet parlament, der modtager så mange papirer om EF-arbejdet, som det danske Folketing igennem Markedsudvalget, og det har vi især set udvikle sig her under regeringskonferencen, hvor der hurtigt var enighed om, at alle papirer skal på bordet.

Jeg har derfor fulgt den politik, at der hellere skulle et papir for meget end et papir for lidt af sted for at undgå de myter, der tidligere blev skabt, hvis nogen fik fat i et stykke papir på fransk, før det dukkede op i Danmark på et andet og for os lettere læseligt sprog, om, at det så var noget, vi prøvede at holde skjult.

Det er for at undgå mytedannelser, at vi har tildænget, som jeg tror hr. Niels Helveg Petersen kaldte det, Markedsudvalget med papir, og så skulle det selvfølgelig ske, at vi dels ramlede ind i en weekend, og dels at der var tale om et papir på en 130-140 sider, der altså skulle oversendes på fransk en lørdag aften i 120 eksemplarer. Så sagde man: Vi venter, til den danske udgave er der mandag. Så var der selvfølgelig nogle, der opdagede, at der altså lå et papir, der ikke var sendt frem, og så brød pokker løs – undskyld udtrykket, formand, jeg håber, det er inden for det rimelige.

Men det illustrerer sådan set, hvordan både Markedsudvalg og regering efterhånden har jaget hinanden ind i en arbejdsform, som ikke kan være tilfredsstillende for Markedsudvalget. Jeg er ganske enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at vi er nået hinsides alt, hvad der er

håndterligt og rimeligt. Derfor vil jeg gerne give tilsagn om positiv medvirken til de drøftelser, som det vil være rimeligt at tage op, således som hr. Gade og hr. Niels Helveg Petersen sagde, når vi efter Maastricht forhåbentlig får lidt mere ro i papirstrømmene. Lad os tage diskussionen op om, hvordan vi uden at fratage Markedsudvalgets behandling af sagerne den værdi, som regeringen også sætter pris på, kan gøre papirgangene lidt mere rimelige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en bistandskommission.

Af Glønborg (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Det er i dag på to dage nær 2½ år siden, at et bredt flertal i Folketinget i form af Udenrigsudvalgets beretning fra maj 1989 og efter langvarige og meget grundige drøftelser lagde grunden til en ny dansk ulandspolitik.

Vi står stadig midt i arbejdet med at føre denne nye politik ud i livet. Vi er i gang med hele den vanskelige proces, der hedder landekonzentration, vi er i gang med at videreudvikle hele rækken af tværgående krav til miljø, ligestilling og ikke mindst demokrati og menneskerettigheder, der jo får stadig større betydning i udviklingssamarbejdet.